

δαμάσ (§. Τυδ. Τυβ.). καὶ δὲ τότο ἄλλα σύεργυ-
σαν τινὰ λογικῶν τυχῶν, καὶ διπολυθεῖσαι τὸ σώματς.

"Εσί τοίνυν ήμεῖν (τάπει γάρ σύνεκα καὶ τινὰ ἔκθεσιν τῆς
Ἀεισοτελικῆς αἰειλίμμενα λέξεως, καὶ τῇ τοῦ πανουργικα-
τῶν περθρείᾳ φέροντες σφᾶς αὐτὰς σύεβάλομέν.) ὅμοι-
φος ὁ εἰκ Σπαγγίρων τὸ δόδυμα. „Ἐχ ὅτε μοι νοεῖ, ὅτε δὲ
„ νοεῖ, ἀλλ' ὅτε ἀστή, καὶ ἀδιαλείπτως νοεῖσα εἰσὶν οἱ λογικῆ-
τυχὴ σύγχρητι πάντως, ἐναντίαται διοφθιαμένος. "Οπέρ εἴ-
τις τῷ Αεισοτελικῷ λόγῳ αἰλούτερον εἶναι φίσειν, οὗτος
οὐδὲ τὴν Θεοὺν αὐτὸν, οὐ τινὰ νῦν Θυραιῶν ἄλλον δαιμόνιον,
συμμόδιον λόγων, ὡς εἰδικὸν τῇ τυχῇ δημιούσας, ἐκατέρῳ
τῷ ἀνδρὶ τινὶ αἰξίαν προσάφεται, τὸ μοι αὐθιψεῖσας καὶ
κεχωρισμένον; εἰς τυχικῶν τινὰ τοξείν καπιασθέσας, καὶ εἰ-
δικῶς πως τῇ ὕλῃ εὐκαταριζέσας, τὸν δὲ τυχῶν δρυός μοι
καὶ πέτρης, καθ' αὐτῶν αἰαδείξας ἀφυετέρων, καὶ τῆς ἀσύδης
αὐτῆς ὕλης ψόδον πλεωτέρων, καὶ κρείττην, ὡς ἄρα τοῦ πα-
θὸς εἰστιν παθητικῶν ἀπλῶν θάσαν, καὶ διώματον ὃδιν τι-
ναντὸν γῆπερ αὖ ἀφ' εἰαυτῆς σύεργυστειν, σύχνασιν. Εἰσι.

'Αλλ' ἔρεται. Α'. Πῶς καὶ θέλοντι τὸ ἀστή κατ' σύεργειαν;
Β'. Τί δὲ διπολυθεῖσας εἰς σύνοιαν μεταπίπτουτες τῆς ἀμέ-
σως προτέρας οὐκ ἀστή μητροπόδεμοι; Γ'. Τίς δὲ οὐ διπολη-
τασθείσης γοίστεως δημοτις; Δ'. Πῶς δ' οὐκ ἀστή οὐ φεξῆς τῆς
πίγνωσαμένης οὔτε αἰάγκης οὔτε αρπαθίσεται, καὶ τὸ ἀνδρὶ τὰς
σύνοιας οὕτως ἐλάσθερον, καὶ τὸν ἀνδρὸν τὸν Γερμανὸν Λει-
βνίτιον, ἐλάσθερον καὶ φεξαπίσεται; Ε'. Τί δὲ καὶ νοή-
σει οὐ τυχὴ τῷ ἐμβρύῳ; Ζ'. Τί δὲ καὶ τῷ τινὶ πρώτῳ οὐλε-
κίαις οὐδηὶς ζεῦς ἀρχομένῳ; Ζ'. Πῶς δὲ καὶ λίθῳ παντελῆς
τῇ τοτε νοεμένων ήμᾶς κατέλαβεν; Η'. Οὐ τούτη τὸ νοεῖν ἐγεν-
γορεῖαι πάντως θεῖν, οὐ πῷ Λωκίῳ δοκεῖ τῷ "Αγγλῷ (I),
οὐδὲ τοῖς διωσκέσι ταῖς φροντίσι συμεχομένοις, οἱ
ὑπνοι συνεῖναι εὐθέλεσιν; Θ'. Επὶ τάτοις δὲ, καὶ τὰ συμε-
δέναι σφίσιν αὐτοῖς νοεῦται, τότο φέρε πάντων τῷ καθ' ε-

κα-

(1) Βιβλ. Β'. Κιρ. Β'. Πιεὶ Νὲ 'Αιθρόπικ.

καζον λεγικόν προσώπων, γνώμησμα οἶον, τῷ χαρακτήρει
λίθῳ (ι) βητόνυμος, καὶ διφρόσωπός πως αὐτὸν ἔκαστος οὐ-
μῶν, τὰ μὲν εὐ φύγεται, τὰ δὲ εὐ φάνδεται, σὺ μέ-
ρει καθ' ἑαυτὸν συνειδεύει τὸ δυνάμιμον. Ταῦτα μάλιστα
ἔστιν, οὐ τιαῦτα τινά, οἷς τὸ δόγματος καταφέρονται. Ή-
μῖν δὲ πρὸς αὐτὸν πάντες δίχερής οὐ απαύπτουσι.

Α'. Οὐ τὸ φέντε κατ' εὑργειαν ἀπλῶς Θεῖον, καὶ οὐ Θεὸς
αὐτόγενη, πῃ δέ. Θεῖον δέ τι καὶ οὐ φύχη. Θεός δέ εστιν
καὶ τὸ φέντε κατ' εὑργειαν, καὶ τὸ φέντε τὸ αὐτόν, μᾶλλον
δὲ τὸ φέντε πάντα, καὶ ὑπερτελῶς, καὶ απείρας. Φύχη δὲ οὐ-
δὲ ἀπείρως, οὐδὲ ὑπερτελῶς, καὶ τὸ φέντε καὶ τὸ αὐτόν, οὐ-
δὲ φέντε τὸ αὐτόν, διπλὸν ποσὸν δέ, καὶ εἴσιν αἱ, καὶ εἰκὸν δια-
δοχῆς ἄλλο μετ' ἄλλο, καὶ τοσῦτον μόνον φέντε τι κοστιν πεφυ-
κεῖται εἰσὶν, ἅτε διὶ κασία φύσει εὑργός τυγχανόσα, καὶ
δραστήριος. Διὸ καὶ τόγε ποσῦτον Θεῖον εἴραι τι γέγονα αὐτὸν
σωὶ Ἀειστέλει, καὶ Πλάτωνι δώσομεν. Ἀπλῶς δέ τῷ Θεῷ
βητικαλεῖν ἀπαγεῖ φέντε τότο, εἰμὶ καὶ τὰς τὸ αἰθανάτου
πῦρ, καὶ μιδέποτε δύχλεῖπον δύτοντες, διλόγως πυρσο-
λαβεῖν συγχωρίσομεν.

Β'. Ἐνός τινος οὐ τὸς φεύγειον δικαίομενος, εἰκέντει γίνεται ὅλος
φέντε τὸ παρόντος· μᾶλλον δὲ εἰκεῖνο, ὑπερ εἰλέγομεν. Οὐ
μημονδόμενος οὐ τῆς ἀμεσως προτέρας σύνοιας, ὅτι οὐ τὸς
τῶν διαιτέρων οὐδὲ μεμόρρωται. Ως εἴγε τύπον τινά δι φέ-
ντεικος σύαργος τὸ φαινατικὸν σύαπειμάζετο ὄργανον, καὶ τότο
συμβαίνει τὸ τῆς μηνίμης, ώς ἐξ αὔφορμης τὸ τύπον, καὶ
τῷ δι φέντε συρρεόντων πνεύματων, ρυθδίως τῆς φύχης φέ-
ντε τὸ πρότερον αὐτῇ υπενθύει επικατερρέστι. Ἀλλὰ φέν-
τειν ακειβέσερον εἰσαῦθις.

Γ'. Τοσαύτη δέ οὐ δύτο τῷ διεισκῶς κοστιν τῇ φύχῃ οὐ-
γίνεται ὄντος, ὅσον ἐπαίγκει; αὐτῇ φεύγεσῃ μετεῖται
τῆς φέντες ὑπάρκειας. Ἀλλ' εἰπάπωσαν καὶ ηὗτιν οὗτοι, τίς
ποτε οὐ βητιφερομένη σύτεῦθεν λύμη; Οὐ γάρ αὐτὸς φέ-
ντειν, εἰμὶ τυχὴν τῶν δύτον τῷ διεισκῶς κινεῖται (οἵαν
δύτη)

(ι) Βιβλ. Β'. Κιφ. Β'. Πιεὶ Νῦ Ἀιθρόπιν.

ἢπι τὸ μηχανήματον συμβαίνειν ὁρῶμεν) τῷ μογίων παρειβώ, καὶ φθοράν καὶ δῆλον τῆς αἰσθητάς φυχής δεδίστη.

Δ'. "Οτι ποικίλα αὐτῇ ἀπαντᾶ, ἀττα διά τινων σωματικῶν αφοσβολῶν καὶ κινήσεων τῷ διπερατημένῳ τῷ εἰδοποιημένῳ εἴς αυτῆς σώματι, ωρὸς τὸ νοεῖν πέδε, ή τόδε αὐτῶν ἐνάγει. Καὶ ὅτι αὐτοδιόειτος οὐ λογικὴ φυχὴ ἔσται, τίνος αὐθεντέλοις πειράζεται. Οὐδ' αὖ τύχοι καὶ αφοσχεῖται στερεῶς ἐπειδημένῳ, απεγίασαντον καὶ αρρέμβασον, ἐπὶ τῷ τοιάτῳ ἀποποντὸν, μᾶλλον δὲ εἰκός, διπάκτως τε καὶ διένεβλως αφοιεῖται τὰς ἔνοιας, καὶ πάτων τῶν ἑφεξῆς καὶ λόγοι τῇ οὐκοσμήῃ οἷς ἐφέπειται.

Ε'. Λλοις ἄλλως ωρὸς τῷτο ἀπλάντων. Ο μὴ δὲ (1) μὴ εἰδούσαι ὁμολογήσας, τιδὲ εἰκ τάτη, προσίθησι, μὴ παρατῆτο, καὶ τὸ καὶ φύσιν αὐτῇ προσηκον εἶται διπεδεγχόντος φύσισμα, ὅτι νοεῖ, ἐπεὶ τὸ τί δύποτε γοῦσα δέτιν οὐγοίκαμψ; Ο δὲ, τινὶ μὲν τῷ σώματος συμάφεια, οὔτεται (2) ἔνοιων αὐτίκα τῇ φυχῇ ποείζειν ψαίθεσιν ἀφθογον· τὸ δὲ ὡς σωμῆπται σώμα παντοίως τῷτο τῷ διεισαχέντων αὐτὸν ἄλλων σωμάτων κινήματι, καὶ ἐπ' ὅπως οὐκ εἰς τὸ προσέχειν αἰδηπτικῶς αὐτῶν ἐνάγει, εἰ μηδὲν ἄλλο, ταῖς δηλοκηπτάταις κινήσεσιν, ύφ' αὐτοῦ πολυβόπως αὐτὸν ἀγεται καὶ φέρεται παθαιμάτων.

Ϛ'. Τὸ δὲ τῆς λίθους συμβαίνει, ὅτι ἔπω τῷ ψακεμένῳ τῆς μηύμις ἐφ' ὅσον δέει παγιωθεύτος, αἰδάγκη πᾶσα τὰς τύπας αἰφανεῖς γίνεται, καὶ ταῖς καὶ τὰς δηδεχομένας ιδικίας ἰχυροπέριμς ἐπαπομάκεστη ύποξισαθαι. Τὸ γομβόν οὐ τῷ μηί μεμυθαί, τὸ μηδὲ τινὶ αρχῇ ὅλως γνωντος εἰσβάλλειν, πῶς οὐκ εῦπει;

Ζ'. Αὐτὸν δὲ τῦτο ἀπαντήσον, καὶ φθὲ τῷ τὸν ὑπεροις γομβάτω, ὡν δηλωθεῖται, διὰ τὸ τὰς τὸν μημονικῷ εὐκαταλείμματα, τὸ οἵτινα μηῦμαι πεφύκασιν δησκεῖθαι, εἴτιπλα γίνεται· ὅτι δὲ ἄλλως καὶ κατ' αὐτὰς τὰς ὑπνάς,

οὐχ

(1) Γενέσ. Φυχιδη. Πρωτ. I'. Εἰ τῷ Σχελ.

(2) Σοληνεῖς Γέργη. Εἰ τῷ Πιεί Χρίσ. τῷ Λογικῷ.

οὐκ ὅπως δῆλο φαινομένων ἀνεργεῖν τὸ δὲ πῦρ γνωσικὸν, ἀλλὰ καὶ αἰκραφετέρως ταῖς θεωρίαις πολλάκις ἀνδρεῖται, καὶ συλλογισμῶν τὲ πολλὰ σειράς διεξοδικὰς δημοπλέκειν πέφυκε, καὶ ίμετις αὐτοὶ δῆλο πείρας ἕσμα, καὶ τοῦτο ἄλλων πολλῶν αἰνικόσιμων· ὥστε ἀληθές εἶναι τὸ εἰρημένον, ὅτι ἐγὼ καθόδω, καὶ οὐ καρδία με ἀγευπνεῖ.

Η'. Εἶναι δέ το νοεῖν αὐτὸ ἐγενήρειαι, τίς αὐτὸν ἀποτελεῖς γνηγορῶν, ποτὲ φίσεις; Εἰ μή τις τὸ τοῦ ἀνυπνίων χῆμα διὸλο απαντείρειος, τοῦτο πάντας αὐθρώπις λέγειν τε, καὶ φρονεῖν ἔλειτο; ὅτι μὴν τὸν αὐτὸν φροντίδες ἀποτελεσθεῖσαι πολλάκις, καὶ δέ ὑπνόν ἐφιᾶσι, φανερόν. Πότε δέ τέτο; Η ἐπειδὴν αἱ καὶ τὰς ἔννοιας ἐμποιεύμεναι τῷ ἐγκεφάλῳ κινήσεις, σφεδρότεραι τύχωσι. Τηλικαῦτα γάρ, τὰς οἷον ὄχετες τῷ πνεύματος ὄντας, τὲ γεῦρα λέγω, παρεξάνται τε, καὶ εἴπερ τὸ δέον σωτείνεσσι, καὶ οὐδὲ περδού βραχὺ υφίεδαι καὶ πάσχαλαῖδαι ἀνδιδεῖσαι, αὐθακαλύπτως ἔχειται διὸ αὐτῷ τῶν οἰδητικῶν αὔρας, εἰσὶ παραίτοι, καὶ τὰς παλιρροίας, διὸ τοῦ ἐκτὸς ὄργανῶν, εἰς αὐτὸν τῆς ψυχῆς τὸ μυχαίτατον, συνεχῶς ἐπαναλυόσης, ἀντεῦθεν καὶ οὐ περὸς τὰ ἔξω τῆς ψυχῆς κοινωνία, καὶ ὑπνοὶ ακολύθως ἔχοντο μόνον. Άλλα δὲ οὐχ ἀπλῶς τὸ νοεῖν, τὸ δὲ τῷ σωτόνως τὰ αἰδητέρα κραδαῖνον, καὶ καταστον, τότο μόνον καὶ τῶν ἐγενήρεσιν ἐμποιεῖν πέφυκεν.

Θ'. Τὸ φρόσωπον καὶ αὐτοὶ μὴ τοῦ φιλοσοφέντων, ἀτομον εἶναι λογικὸν δερζόμενα, οὐκ εἰς τὰς σωματίσεως, οἵα τῷ "Αγγλῷ δοκεῖ γνωεῖσμα, εἰκὸν δὲ τοῦ αὐτομικῶν ἴδιοτῶν, καὶ μάλιστα εἰκ τοῦ ἴδιαζόσης υπάρξεως σωματάμων. (§. ρπέ.) Ἐπιτεκάς δὲ γελοῖον (ὅτις περδεῖ λόγιον αἰπετείνατο. (ι)) εἰ τὸν ἀπό την σκλητῆς, πῆλο μὲν τὸν Ἑρμῆν, πῆλο δὲ τὸν Σωσίων υποκενόμων, καὶ ὃν αὐταῖς ταῖς υποκείσεσι τὰ τῷ παντὶ ἔχειροντα ἔαυτῷ σωματότα, διττὸν εἶναι τὸν υπόστασιν τῷ ὄντι παρ' αὐτὸ φίσουμέν. Εγὼ δ' αὐτὸν τοῦτο περιδείκω, ως εἰ τὸ σωματόν με, αἵ τισιν ἀνδρεῖται.

βετ

(ι) Γενεύσ. Ψυχολ. Πρωτ. Γ'. δὲ τῷ Σχολ.

βει ἐννοίαις, τὸ εἴδα ἔκαστον φροσωπικῶς τυγχάνει γνωστόν, καὶ σωματικόν, ἐπεὶ σωμοῖς μηδέν καὶ τὸν Ἀγγλον, δημόσιον καθ' ὑπνας τῷ νοντικῷ χράμφῳ, αὐτὸς φροσωπον ἔσται τὸ τύπικα γένος. Καὶ εἰς τὸ μηδέν αὐτῷ ἔτειν, αὐτὸν τὸ εἶναι, ὥστε δὴ καὶ τὸ γεννινὸν ἔπιπτα αφηρημένος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ Διαρέωμα τῆς ἡμέρης Ψυχῆς.
Καὶ Πρῶτον
Περὶ Διαμέως Κιρκτικῆς.

Θεώρημα Λ Γ'.

§. Τοῦτον δὲ τὸ ὄργανικὸν ἡμῶν σῶματι κινήσον, τὴν μὲν λογικὴν τύχην παρατίουν εἶναι οὐ γέμεθα, καὶ τὸν ἕρόπον ἔπιπτας ἀγνοῶμεν· τοῦτο δὲ εἰς δόλως· τοῦτο δὲ μέσως πως, καὶ τὸν μέραν.

Εἰσὶ δὲ τοιαύται τοιεὶς τοῦτον κινήσεων, σᾶς τούματι τῆς βελύσεως, οἵτινες ἀνεγέρθεισι συνίστημεν. (§. Χπέ.) Τὰς δὲ, οὕτως ἐφ' ἑαυτῷ αὐτῷ τὸ σῶμα κινηθεῖν ποτὲ, σῶμα γε οὐ. (§. Χιι. Α'). οὕτως ὑπὸ τοῦτος ἐκτὸς διπλα σωμάτων, ὃν επίσης μὲν καθισαμένων πολλάκις, τὰς αὗτὰς δὲν δὲ λόγος, δηπτάσσων δρᾶμα, καὶ ύφεστεων, καὶ διαφορῶν παντοίων δεκτικὰς γνωμήνας· τάνατίον δὲ ἄλλοτε ἄλλως, μεταβαλλομένων, παύτας σαφῶς ἵστημεν ὅμολῶς τε καὶ λείως, καὶ φέρει τοῦτο τὰ αὐτὰ χωράσσας, ταὶ πειθαρχεῖσας τῷ τύχικῷ νόσῳ μητι. Αμέλει καὶ δὴ εἶδει πορὸς τὸ εκτὸς κινητικά, εἰ τινες παῦτε λέοντα, μάτιον, ή πορὸς τάπιταγμα τῆς τύχης, τὸ ανάλογον ἐν ταῖς τοιαῖς δε κινήσεστι. (§. Χιι. Β'). διασώζεισθαι. Λείπεται τοίνυν ὑπὸ οὐσίας τοῦτος ἀσωμάτων τινὸς, μετεῖναι λέγεται τούτων φορῶν τοῖς ἑαυτοῖς σῶμασι· τοῦτο δὲ, καὶ διπλανιρωτικόν πως αὐτοῖς, φορῆται τε, καὶ σωμὴ αὐτῷ λόγῳ ψάστιθέμενον. Καὶ ἄλλως, ἐπεὶ οὕτως ἡμῶν αὐτῷ,

K 2 ἢ σὺ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΒΙΒΛΙΚΗΣ ΑΙΓΑΙΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΟΥ

ἢ συναδανόμεθα σαφῶς (§. χπέ.) αἱ τοιαῖς ὄρηκι, οὐ δὲ ἐν ἡμῖν φυχῇ κατίσταται εἰδεῖχθη ἀσώματος. (§. Φκ'. Φκ'. κτ. Φλγ'. Φλδ', κτ.) οἵτε εἰ δεῖ, οἷς εἰς τότο πελᾶσται, εἰσαγαγεῖν, φύσιν τινὰ τῷ ἀὐλοτέρῳ, πάντας εἰκός, οὐ καὶ φύσις συμπται, πρὸ παντὸς ἀλλα, πανταὶ τῷ κινημάτων, τῷ ιμάντοργανικῷ σώματι οὐγεῖθαι παραίτιον.

Ο. Η. τὸ Α'.

'Αλλα δέ ὅπως ἀνεισάγει τὰς κίνητα τῷ σώματι η φυχὴ ἀσώματος οὔσαι, ουριδεῖν, καὶ πειροῦσαι τὸ ρέδιον. "Ελέγει, οἵσαι, προσβολῇ, ὅτῳ δή ποτε τῷ ποιάτων, καὶ πάνοιεν αἴτοπον· τῷ σωμάτων δέ τοῦτο· γέματι βαλλούσεως λέγειν εἰώθαμεν, καὶ οἷον εἰ ἐκ κελδῆσματος. Τότο δὲ ὅπῃ τοῖς αὐτοκινήτοις τοποῖς αἰμασγέπως, πρὸς δὲ τὸ σῶμα, τὸ ἔτερον οὖν (§. χιν.). οἷς ἀπίπτων απῆδον θεῖ, καὶ αλλόθιον. Αλλ' ὅπῃ τῷ διὰ ὅλης τῆς φύσεως θλιψεχυμένῳ δύναται, εἰσὶν οἱ παταρδύγασιν, οἵ τοῦ παραυτίκα ἀνεργεῖν θεῖ, τῷ παλυμάτῳ ἐκποδῶν θλιψιμόν. Καὶ μὲν οὐδὲ κείνων ἀπίστης, ὅπως ἀγει, καὶ φέρει ἔκαστα εἰδούσας ἔχαριν, ἀσώματον καὶ αὐτῷ εἰς αἰάγκης εἶναι ὀφείλεται. Εἰπε δεῖσθαι δηλονότι τῷ φυχῇ αἰπάγειν τὸ προστιθέματα, οἷς καὶ ἔχοι ἀνεργός εἶναι η θαυματικὴ δυάρις. Οὐδὲν τοῦ σκέμματος αἰπανάμεθα, καὶ δέ, καὶ τὸ αἰπάγειν αὐτὸν τῷ παντεῖν θεῖ·, οἵ τε αὖτις κινήστας. Τῷοῦτον παραγένεται παθίσιν ἀλλοι, πρὸς Θεὸν αὐτὸν αἰαζέχοντες. Αλλ' αἰαράστι τὸ Α', οὐκ ὑποσταθεῖ τὸ Β'. Αἰπειρούντον τὸ χεῖμα. Τί δὲ θαυμασόν; ὅπου γε οὐδὲ προσβολῶν τε καὶ οἵσεων, οἵσαι ὥραι γνωμήν κίνηται, ὅπως υπ' αἰλιάλων τοῖς σώμασι κοινωνεῖται, οἱ ἀριστοὶ τῷ φιλοσοφάντων σαφῶς μὴ εἰδούσαι (ι) ὁμολογεῖσιν. (§. φοι. φοθ'.) Ο. Η. τὸ Β'.

'Αλλ' εἰσὶν αἱ τῷ ἡμῖν κινήσεων, φυσικαὶ πως τῷ σώματι, καὶ αἰαγκαῖαι, μὴ δέποτε βαλῆς τῷ οὐγεμονικῷ ιρτημέναι (§. χπέ.). οἷον οὐ ἐν ἡμῖν πλασική, καθ' οὐδὲ τῷ τῷ ὄργανικῷ ιμάντοργανικῷ σώματι τῷ μὴ θλιψεχύνεται, τὰ

δέ

(ι) Μεχεμβρίκ. Σπιχ. Φυσικ. §. 3. χ 112.

δὲ συγκένεται, ἔφεται, ἀνέξει, θάλλει· τὸ δὲ συσέλλεται, καὶ διασέλλεται, τὰ δὲ διπτεῖται καὶ ανίσται, τὰ δὲ διπρέπει καὶ κύκλῳ φέρεται, τὰ δὲ διπορρέπει, καὶ διποφέρεται, καὶ τάποις ἅπασα, αἷς εἰπεῖν, οὐ καὶ τὸ ζωὸν οἰκογονία ἀρμονικῶς, καὶ καὶ λόγου τινὰ ζωτικὸν τελεσιγρύεται. Εἰτ' εἰ πὶ τάποις, καὶ αἱ στρατίαι κινήσεις, αἵς αινιμάλως τε καὶ πλημμυρικῶς ἔσιν ἀτρύ ἐν τῷ ζωῷ φερόμεναι, φθοραὶ εμποιεῖ καὶ λύσιν. Αὗται γάρ σειδίλως, καὶ πειθαρχίας τῷ νόμῳ ματὶ τῆς φυχῆς, ψεύσιν ἔσται, καὶ ὅτι πλεῖστον αὐταῖς διπτεῖται· μάλλον δὲ καὶ δυσαναγκεῖται κατ' ἄνιας γε τάποις οὐ μόνον, καὶ ἐν δεινῷ ποιεῖται τὸν αἴτερον, δι' αὗτοῦ ἀλγη μυεία, καὶ πάθον τὸ χαλεπώτατοι διπτεῖται τῷ ζῷῳ, καὶ διπλή πᾶσιν οὐ, οὐ πέρ μάλιστα χωστόταται καὶ ὀρρώδει; τοῦ συνέστιτον αἰδίνεται· "Ἄρα καὶ τὸ Γ'.

Τελεσταῖον αἱ ὑπὸ τρύῳ ὄρεκτικῶν καλλιμέραιν παθῶν, τῷ αἴματι, καὶ τοῖς ζωτικοῖς πνομάσι, διεγειρόμεναι ταραχαῖ τε καὶ θυέλλαι, ωκ αὖτον κομιδῇ τρύῳ βαλντικῶν ὄρεξεων οὔσαι, ἔχονται μέρη ποιεῖσθαι τῆς φυχῆς, γινόμεναι δὲ τοῖς νόμῳ ματὶ τὴν ιγεμονικὴν ἐνδιδόσαι, ωδὲ ράδιος λειτουργίας μείναι, χρόνῳ δὲ ποσὸν τινὸς, διπλή ποτε καταναθλιῦσαι, καὶ τέλεον κατατορεαθλῶν διέσμυναι, δυσαγάγοντος τοσὶ, καὶ δυσηροχήτοις ἵπποις εἰσίκασιν (§. χπέ. χπτ'. χπζ'). Αὗται τοίνυν αἱ κινήσεις, εἴδης αἱ περάται εἰς πειθαρχίας εἰσίμως, εἴδης αἱ διπτεῖται παιτῇ αφίωσίσως· "Ἄρα καὶ τὸ Δ'.

Σχόλιον

Τοιούτον δέ τοι κινήσεως εἶδος, καὶ Ἀεισοπόλις ξαντιθέρμυντος φένεται, ἐν τῷ καθ' ίμος ὄργανικῷ σώματι. „(1) Τὰς μὲν γὰρ εἶναι εἰκνείας κινήσεις, βέλεσται, καὶ αὐτὸς, οἷον τὸ βαδίζειν, φησί, καὶ τὰ ποιαῦται. Τὰς „ δὲ

(1) Πτελὲ Ζώων Κινίσ. Κεφ. 14.

„ δεὶς αἰκατίας ἃς κινεῖται εἴτε τῷ μερῶν, οἵαν εἶναι τὰ
 „ πῆς καρδίας, καὶ τὰ τὸ αἷδοίς· φανεύτος γάρ πολλάκις
 „ τινὸς, εἰ μέρη τοι κελδόσαντος τὸν νῦν, κινεῖται. Ταῦτα δὲ
 „ ωχέσιας, οἷον ὑπνου, καὶ ἐγένησαν, καὶ αὐτοῖς,
 „ καὶ οἵσαι ἀλλα τοιαῦται εἰσίν. Αἴτιον γάρ τῷ μέρῃ εἴκε-
 „ στῶν, καὶ αὐτὸς τὸν φυχὴν ἔσται ὅπλυτώσκει. (1) „ Όρεμδη
 „ δεὶς καὶ κινεῖται τὸ ζῶον, διαίσθαι, καὶ αἴθησιν, καὶ φα-
 „ τασίαν, καὶ φρονίρεσιν, καὶ βάλησιν, καὶ θυμὸν, καὶ ὄπι-
 „ Θυμίαν. Ταῦτα δὲ οἵμαι εἰπεῖν, τὰ τὸ φυχὴν νοεῖσθαι,
 „ καὶ βελομέδιαν· ὁ καὶ αὐτὸς δοκεῖ. Ταῦτα δὲ (λέγοντες)
 „ πάντα αἰδάγεται εἰς νῦν, καὶ ὄρεζειν. Καὶ γάρ οὐ φαντα-
 „ σία, καὶ οὐ αἴθησις τὰ τὸ αὐτὴν τῷ νῷ χάραν ἔχειν,
 „ κειτικὰ γάρ πάντα. (καὶ πάντα μόνον τὸ γνωστικὸν τὸν
 „ αὐτοφορὰν ἔχοντα.)..... βάλησις δὲ, καὶ Θυμὸς, καὶ ἐ-
 „ πιθυμία, πάντα ὄρεζεις. Δεῖ τοίνυν ὡς ὁ ἐκεῖνος λό-
 „ γος, τὸ τε κειτικὸν εἰς πάντο τονελθεῖν, καὶ τὸ ὄρεκτικὸν,
 „ οὐ οὐ κίνησις τῷ σώματι ἔφοιτο. Συνέρχεται δὲ τῇ περιστα-
 „ ρέσει. „ Ή γάρ φρονίρεσις ποινὸν διαινοίας, φησὶ, καὶ ὄρε-
 „ ξεως. Καὶ ἔστιν ἄρα εἰκόνησμά τινος, τὸ καὶ τὰ τὸ φυ-
 „ χὴν θεάζομενος, καὶ τὸν Φιλόσοφον, τὸ ἀνδόσιμον
 „ τῷ σώματι, τὸ φρός κίνησιν. Συλλογισμὸς δὲ τοιάτι, ὃ
 „ τὸ τέλος (ταῦτα τὸ ἐκ τῷ καὶ μέρων συμπέρασμα, εἰ-
 „ ἔστι Θεώρημα, ἀλλὰ φράξεις· οἷον ὅταν νοήσῃ (φησὶν)
 „ ὅτι παντὶ βαδισέον αἱθρώπῳ, αὐτὸς δὲ αἱθρώπος, βα-
 „ δίζει διθέως. „ Άν δέ ὅτι τὸν βαδισέον ναῦν αἱθρώπῳ,
 „ αὐτὸς δὲ αἱθρώπος, διθὺς ἥρεμει. (2) Τί δαί; καὶ νη-
 „ ξεται ἄρα, οὐ τῷ θεάζομενος, καὶ πτίσεται, καὶ πλα-
 „ τίσει; οὐκον ἀπαντᾶ· „ ποιητικὰ γάρ αἱ φροντίσεις γίνον-
 „ ται δέ τοι δύο εἰδῶν, δέ τε τὸ ἀγαθόν, καὶ δέ τοι δυνατόν.
 „ επεὶ δέ καὶ τότο συντίκον ὁ Φιλόσοφος, ὡς φαίηται αἱ.
 „ Άλλα αὐτὸς καὶ πάντι τι κατέμαυτὸν θεῖται εμαυτόν, πολλῷ γε
 καὶ δεῖ θεῖται ἄλλων φροντίσας εἰ δεῖ βαδίζειν, ἅμα δὲ βα-
 δι-

(1) Πτελὲ Ζώνη Κηφ. 5'.

(2) Λυτ. Κηφ. 5'.

δισέον εἶναι γνάς, ἀυτίκα τὸς πόδας ἐκίνησα· ἔμα γάρ
 „ καὶ καὶ τὸ αὐτὸ δέλοιμό τε, καὶ κινήμεθα, ύδσνος δηδεό-
 „ μροι μεταξὺ καύντι τῆς τε βαλίσεως, καὶ τῆς κινήσεως,
 „ ὡς δὴ τῆς κινήσεως τῷ δακτύλῳ δέσιν ιδεῖν. (1) Τέτοιο
 χάρεν μηδενὶ ἐνδιχετείβειν τὸν νῦν, φησὶν, ἐφεσῶτε, ἀλ-
 λ' ὥστερ οἱ τὰ δῆλα δὴ τῷ τῷ ερωτήσεων ψατιδέμοις αἰσ-
 πισάτως δὴ τῶν φραξίν χωρεῖν. Γίνεται δὲ αὐτὸς ερωτή-
 σεως ἀνταῦθα, οὐ τῆς ὄρεζεως, καὶ νοήσεως ἐνέργεια, αὐτὶ
 δ' αἴτιοτεως μη τορᾶς, καὶ κίνησις. „ ποτέσν μοι οὐδὲ
 „ Θυμία λέγει. (2) Τοδὶ δὲ ποτὸν, οὐδὲποτεσίς εἶπεν, οὐ
 „ Η φαντασία, οὐ δὲ νῦν. διδύς πίνει· οὕτω μὴ δὲν δὴ
 „ τὸ κινεῖδαι, καὶ φράττειν τὰ ζῶα ὄρμασιν. Ταῦτα γάρ,
 εἴτις εὖ μάλα πιέσας εἰπλίψειν, ύδσν πλέον δησεται,
 οὐδὲτε οὐ φυχὴ τῷ ἐκκσίων κινήσεων, αἵτια δέ τοι σώ-
 ματι. „ Οπερ ἵν τὸ παρ' οὐδὲν τῷ θεωρίματι Λ'. Πάλις
 δὲ ταῦτα τῆς φυχῆς μενοναμύνεται, καὶ δοκιμαζόσης, οὐ τῷ
 σώματος ὅγκος εἰκ τῷ φερεγγῆμα μεδίσεται, ταῦτοι καὶ εἴτι
 αἴγνοεῖται, ὡς καὶ πορὸ τῷ (οπερ ἵν τὸ Β'.) καὶ δι αἰώνος
 ἴσως ἐν αἴγροιας αἰδύτοις λαθανάντες κείσεται. Τί δὲ φερε-
 τῷ αἰκεσίων, καὶ πῶν μὴ ἐκκσίων ρίπτεον; οὐ, οὐ σαρές εἶναι
 καὶ οὐδὲν εδείχθη (οὐ δέ τὸ Γ'.), εὐδενὸς τάπων κυρία δέσιν,
 „ εἴδεν η φαντασία, εἴδεν οὐρέζις. Λίτιας δὲν τῷ κινήσεων
 τάπων, φυσικὰς τινὰς οἶδε, ταῦτον εἰπεῖν σωματικὰς ησα
 ἐνύλιας, θερμότητάς τε, καὶ φέρεις, τάς τε θύραθεν, καὶ τὰς
 ἐντὸς, καὶ τὰς λοιπὰς ἄλλοιωσεις. Αφεσάσι δὲ ἄρα μᾶλλον
 τῆς φυχῆς αἱ αἰκεσίαι, τῷ μὴ ἐκκσίων, καὶ τῷ λόγῳ πως
 κατεξανίσανται. „ Αἴτιον δέ, φησὶ, (3) δέ τὸ, ὥστερ ζώον
 „ κεχωρισμόν εκάπερον εἶναι τῷ μοείων (τῶν καρδία
 „ δηλαδή, καὶ τὸ αἰδοῖον.) τάπων δ' αἴτιον οὐτε εἴχει ύγεια
 „ ταῖς ζωτικαῖς. Ή μὴ δὲν καρδία φανερὸν, δι δέ τοι αἵτια.
 „ τὰς ἀρχὰς εἴχει τῷ κινήσεων· τὸ δέ μόειον τὸ γέρνη
 „ τε-

(1) Νεμίσ. πεὶ Ἀιθρόπη Κιφ. 5.

(2) Αεισ. Λύτ.

(3) Λύτ. Λύτ.

„ τιδύ, ὅτι τοιῶτον δεῖ, σημεῖον, καὶ δῆ σέρχεται εἰς αὐτόν, τῷ, ὡστερ ζῶντι οὐ τὸ απέρματος δυνάμεις. Ανάγκη δέ οἵμαι καπὶ τῶντος ἀκείγειν, πάστε μὴ ἐκεσίνες, καὶ τὰς ακεσίνες. Διαφοραὶ δέ ἔχεται ὅτι αἱ μὴ ἐκεσίνεις εἰς αἰτίαν ἀλλων τῆς ζωής, καὶ ὑδεμιᾶ μηχανῆ εἰκατός ἐν τοῖς ἐν αὐτῇ φυχῆς γνόμναις, οὐ πανεύμαται· αἱ δὲ καὶ δῆ τῆς φυχῆς, ἔστι μὲν ὅπερ, δῆ μεταβολῆς φαντασίας εὔνερόμναις, καὶ ὄρεξεως, οὐ δέ ὅπερ τὸν αὐτὸν, τῇ ἐφ' ἔπειτα τῷ λογισμῷ μεταβάσει, κατεύθυνθαι, καὶ κατεύθυνθαι, ὡστερ εἴρηται. (§. χπέ. χπτ. χπζ.) Τότε γάρ σέντα καὶ αὐτοὶ μέσας πάντας εἰναι τῷ ἐκεσίων, τῷ μὴ πιεστών, αυτὰς υπειδέμεθα. (ἀλλὰ τὸ Δ'.)

Θεώρημα ΛΔ'.

§. θεγ'. „ Τῶν δὲ ἥμιν δυνάμεων, αἱ μὲν εἰσὶν οὐ οὐκέται τῇ φυχῇ, αἱ δὲ τῷ σώματι, αἱ δὲ τῷ συγγενετέρῳ, εἰσὶν οὐται. Καὶ τάπον αῦτον, ἔπειτα τῷ ἐπέρι τῷ μερῶν, μᾶλλον, οὐ ἕττον αρροστίκεται εἰσὶν.

Αἱ μὲν δῆ αἱ δῆ σωματικῶν κινήσεων ἀνεργάτες (§. χος'. χυδ'. θ'. κε.). τῆς ἀσωμάτου (§. θισ'. θιζ'). καὶ τῷ κατὰ τὸ σώματος κινήσεως ὑπερτέρας δυπλεῖχθείσων, ηγετεῖτονος (§. θιε. θισ'. θιζ'. θιε. θιδ'. θι.). επιστίας, δυνάμεις πάντων εἰσὶν. Αἱ δὲ διὰ σωματικοῖς κινήμασι τὸ ἀνεργεῖται ἐχεται, ὡς ιδόλως οὐ φυχὴ καὶ τοῦμα τὸ ἑαυτῆς παραίτιος γίνεται, (§. θεδ.). τὸ σώματος ἀπλοῖς εἰσὶν. "Ἄρα τῷ δὲ ἥμιν δυνάμεων καὶ. "Οὗτοῦ τὸ Α', καὶ τὸ Β'.

"Ω, διὸ δυνάμεων οὐ ἀνέργειαι καὶ κινήσεις σωματικός πλέμναι εἰσὶν, τὰς δὲ τῆς φυχῆς οὐ παρατίθενται εἰς πεπτικούς. (§. θεδ.)., εἰναι δὲ οὐ οὐκέτερον ἀφορῶται, τὸ μὲν οὐς ἀποκείμενος, τούτῳ δὲ οὐς αἰτίαν, εἰσόποις καὶ τὰ συγγενετέρα δυνάμεις οὐται εἰσὶν. Ο. Η. τὸ Γ'.

Αἱ δὲ, οὗται τῷ τούματι τῆς φυχῆς ἀνεγερούμεναι κινήσεων δυπλεῖται εἰσὶν. (§. χπθ. θεδ.). οὐ γάρ τῷ μέτωπας καὶ τὸ μέρη, (§. χπέ. χπζ. θεδ.).

μὴ αὐτίκα τῷ σώματι τῷ ὑγειονικῷ ἀδιδύσων, μηδὲ ρέα
δίως διποκαθισαμένων. Τῶν δέ τοιων δε κινήσεων, μᾶλλον
μῆραί εἰ πρῶται, ἥτιν δὲ αἱ δόσεις προσήκυσσαι εἰσὶ τῇ
ψυχῇ, αἴσπαλιν δὲ ἥτιν μὲν αἱ πρῶται, μᾶλλον δὲ αἱ
δόσεις προσήκυσσαι τῷ σώματι. "Ἄρα καὶ τὸ Δ'. καὶ Β'.

Σχόλιον.

Ι. Καὶ δ'. Εἰσὶ τοιχαρεῖν τῷ μῆρᾳ Λ'. Εἶδες, αἱ διωμέσι
τὰ λογικά, τότε θεοντικὸν, καὶ τὸ βιλιτικόν. Καὶ τῷ μῆρῳ
θεοντικά, αἵτε ἀπλαῖς ἀπιβολαῖς εἰσὶ, καὶ αἱ πείσεις, τῷ
αἱ φρενοῖαι, ὡν εἰσὶν αἵτε νοήσεις τῇδε δυτῶν, καὶ αἱ βιτικά,
καὶ τῇδε τεχνῶν οἱ λόγοι· τῷ δὲ βιλιτικῷ τὸ προαιρε-
τικόν, ἐν τούτοις πορὸς τὸ ἀγαθὸν ὄρματ, καὶ αἱ δύο τῇδε ἔναν-
τιων διπορυγαί. Τῷ δὲ Β'. Εἶδες διωμέσι, αἵτε φυσικὰς
καλύμματα, τῷ αἱ ζωτικά. Καὶ τῇδε φυσικῶν, ἢτε θρε-
πτική, καὶ ηἱ γεννητική. Καὶ τῆς θρεπτικῆς ηἱ ἐλκτική, ηἱ
καθεκτική, ηἱ ἀλλοιωτική, ηἱ διποκετική, πασ' αἷς τὰ εἰς βο-
φῶν συντελεῖντα τῷ ζάρῳ μόνα ἔλκει τὸ βοφών, καὶ ἐλκύ-
σαντα κατέχει, καταχροῦντα δὲ ἀλλοιοῖ, αλλοιώσαντα δὲ τὸν
αὐξητικὸν ἐμποιεῖ, τῷ αἱ πολύτιττα τὸ μῆρον δῆλον τῇδε ἀπιδίλλωτ
πόρων, τὰ δὲ δῆλον τῇδε αἰδηλοτέρων ἐκκείνει. Τῆς δὲ γέννητη-
κῆς ηἱ περιματική, ηἱ τὸ θοραδός χυμός κατεργατική, κτο-
ζωτικά δὲ αἱ καλύμματα σφυγμικά, οἷον ἢτε τῆς καρδίας
θειλατική, καὶ τῇδε φλεβῶν, καὶ τῇδε αρτηρῶν, καὶ τῇδε γόν-
δρων· αἱ δὲ πάσαι αἱ μὲν ἀπιπειθεῖς γάστι, μηδὲ κατήκοοτ
τῷ λόγῳ γινόμματα, επότως τῷ σώματι προσήκυσσαι λέ-
γονται. Τῷ δὲ Γ'. Εἶδες, τῇδε καλύμματα ψυχικῶν ηἱ φαν-
τασική, ηἱ μυημονική, τῷ αἱ τῇδε ἐκπόσις αἰδηλοσεων, ηἱ ὀπτι-
κή, ηἱ ἀκτική, ηἱ σσφραγτική, ηἱ γόντική, ηἱ ἀπτική· τῷ
αἱ τῇδε παθέτοις ὄρματ, ηἱ προαιρεσιν κινήσεων διποκετικαί,
οἷον ηἱ μεταβατική, ηἱ παντοῖων μελῶν τὸ σώματος κινητι-
κή, αἵτε προσκαταλέγουσιν εἰώθασι, τῶν φωνητικῶν, τῶν φ-
ναπνευστῶν, καὶ τὰς αἰδηπλησίας, αἱ τῷ ὑγειονικῷ τῆς
ψυχῆς ἀπιπειθεῖς εἰσὶ, καὶ τῷ λόγῳ κατήκοοι. Τῷ δὲ Δ'
τῶν, αἱ ὄρητικαὶ τῷ παντικαί, κατέδις διποκετικαί, τῷ

φόβοι, ήδοναι, καὶ λύπαι, τὰ δυσάγωγα τὴν παθῶν, καὶ πελλῆς τῆς ἀπιμελείας δεόμδυα, εἰ μέλλει τιθασθεῖσα τε, καὶ χειροΐδη 2 θυόμδυα, τῷ ὄρθῳ λόγῳ πανταρχεῖν τε, καὶ δπεδαι.

Πετὲ Δικάμεως Αἰδητικῆς.

Θεώρημα Λ.Ε'.

§. Τξ. ε., Ε' *Επὶ αὐθρώπῳ τῷ μόνῳ τῷ τὸ σώματος „διοργανισμῷ, αὖτις τῆς λογικῆς φυχῆς θετέον τὸν αἰδητικὸν τικλὸν δικάμεων, τὸν αἰδητικὸν.*

Ταῦτα ἔμφυτον τωόντι παντὶ αὐθρώπῳ, καὶ τῆς φυχῆς οἰοντὶ αὐτόφωνον δόγμα, ὃσαι ὥραι ήμενον αἰδητικῶς ἐνεργῆσιν ψαυτιδέμδυον, καὶ πιεύμδυον, (§. χοά. χοβ').) μὴ ἴδεται θατέρω τῇ σκέψῃ ὡν ήμεται, κοιτῇ δὲ τῷ συναμφοτέρῳ προσήκεσαι εἶναι (§. Τξ. γ'. Τξ. δ'.) τὸν αἰδητικὸν δικάμεων. Προσεμπεδεῖται δὲ ἔτι τὸ μὲν Α'. μέρος, ἐκτε τῇ ὑπνῷ, καὶ τῇ αἰτινετέρων πρὸς τὰ νοητὰ τῆς φυχῆς αἴφαιρέσεων, οὐεοὶ δὲ μετάστι κατ' αὐτὰς, καὶ αἰσιδητῆσι. Καὶ δῆ τὸ ἄμα μὴ σχετεῖναι ἀκειβῶς καὶ διαστὰς ενεργεῖν αἰδητοῖς, ή πλείουσας, οἷον ὄραν καὶ τὸ αὐτό, καὶ αἰκάτην, καὶ ὀσφραίνειν μὲν κείσεως, καὶ τοι παρόντων τῇ αἰδητοῖς τοῖς αἰδητοῖς ύγιας ἔχεσι, θεραπευμένης δηλούστι τῆς φυχῆς, καὶ μεθελκομένης ἐφ' ἔπερα, καὶ οἷον καὶ τοιλαδρομίᾳ ἐνεργεῖσι. εἴ τοι δὲ τὸ τὰ Πλατάρχα καλῶς μοι δοκεῖ εἰρῆσαι,, ὅτι τὰς αἰδητοῖς ὄλιγα κινήσιν, οἱ πλεῖστα τῇ διανοίᾳ γνώμδυοι. (ι) Τὸ δὲ Β'. πρατύνεσι, καὶ τοῖς αἰδητοῖς ὄργανοις ἐμποιήμδυαι λύμαι· ἄμα δὲ ἀργεῖ τῷ ή αἰδητοῖς. Οὐδὲ γάρ ή κατασκοπῇ τῇ ὄργανων μάτῃ πεφιλοτέχνηται.

Σχό-

(ι) Πλάταρχ. Ἐν τῷ πετὲ Πολυαγγελοσώνι.

Σχόλιον.

§. Τξ5'. Εἰκότως ὡν τῷ οἱ ἐκ τῆς Στοᾶς, (1) τῷ αὐτῷ
τὸ ὄγδοον ἱγεμονικὸν, ὡς αὐαγκαῖον εἰσῆγον εἰς αἴθιστον,
,, ἀφ' ἧς ταῦτα πάντα ἔπειτας ἢξε· τῷ οἰκείων ὄργανον,
,, φροσφορῶς ταῖς τῷ πολύποδες πλεκτάναις· τὸ ὄρατικὸν
,, δηλαδή, τὸ ἀκυστικὸν, τὸ ὄσφριτικὸν, τὸ γενεσικὸν, ἔκτον
,, τὸ φωνητικὸν, ἔβδομον τὸ στερματικόν. (2) Πλέω ὅσον
πάῦτε τὰ ἐν ἔχατοις δύο ἢκ ὄρθως, λέπτων ὁ Ζεύς
τοῖς αἰδητικοῖς μορίοις ἀναείθμια, ὡν τὸ μὲν τῷ Β'. Εἴ-
δης τῷ διωάμεων εἶναι αὐτέρω (§. Τξδ'.) ἐτίθετο, τὸ
δὲ φωνητικὸν τῷ Γ'. ὡς τῷ Παναίτιος ὁ Φιλόσσοφος ἐδοξά-
ζε (3), τὸ μὲν φωνητικὸν τῆς καθ' ὄρμων κινήσεως μέρος
,, εἶναι βελόμυρος, λέγων ὄρθόπατα, τὸ δὲ στερματικὸν,
,, ω τῆς φυχῆς μέρος, ἀλλὰ τῆς φύσεως. Τὸ γενεσικὸν
κοντά ταῖς αἰδησεσιν, ὄρθως ἥπε τῷ αἴθιστον ἀπεδίδοσαν
οἱ ζόμυροι,, πιεῦμα νερὸν διπὸ τῷ ἱγεμονικῷ ὅπῃ τῷ ὄρ-
,, γων τεταμένον (4) καὶ τῷ φυχεῖ ὃ τῷ τῷ σώματι εἰς
λόγον αἰδησεας συμπλαισταίσθαι βαίνοντες. Ὅρθως δὲ καὶ Πλά-
των (5) τῷ αἴθιστῳ διποφαινόμυρος,, φυχῆς τῷ σώματος
,, κοινωνίαιν φρός τῷ ἑκτός. Ή δῶ διώαμις (κινειωτέρως μοι
νός) ἢ τὸ εἶναι ταύτην τῷ διωάμεων τῷ αὖτις τῷ Γ'. Εἴ-
δος (§. Τξδ'.) τῷ μᾶλλον φροσικουσῶν τῇ φυχῇ.)
,, (§. Τξγ'.) διτὶ φυχῆς, τὸ δὲ ὄργανον σώματος, ἀμ-
,, φω δὲ ἢ φαντασίας αὐτιληπτικὰ τῷ ἔξωθεν. (6) Συμ-
φωνῶς δὲ καὶ Αεισοτέλης (7) ὃπε τῆς φυχῆς, φησί, τὸ αἰ-
δησεωδαι, ὃτε τῷ σώματος. ,, Οὐ δῶ η διώαμις, τάτη τῷ
,, "

(1) Πλάτων. Δ'. Ἀρεσκόπτεν Κεφ. ή.

(2) Λύτ. Αὐτ. Κεφ. δ'.

(3) Παρὰ Νεμισίῳ πετεί Ἀιθρώπη Κεφ. ε'.

(4) Νεμίσ. Αὐτ. Κεφ. ι'.

(5) Παρὰ Πλάτων. Ἀρισκ. Δ'. Κεφ. ή.

(6) Παρὰ Νεμισ. Αὐτ. Κεφ. ι'.

(7) Πετεί "Την καὶ Ἐγενγόρε. Κεφ. α'.

„ Η ἐνέργεια. Η δὲ λεγομένη αἰδησίς, εἰς ἐνέργειαν, (ὁ-
μωνυμεῖ γὰρ η ἐνέργεια τῇ δυνάμει· καὶ ω̄χ ὅπως, ἀλλὰ
„ καλεῖται πολλάκις αἰδησίς, τῷ τὸ αἰδητέον. (1))
„ Κίνησίς τις δέ τῷ σώματος τῇ φυχῇ δὲ· φανερὸν γέ-
„ ώς γέτε τῆς φυχῆς τὸ πάθος ἴδιον, γέτηφυχον σῶμα
„ δυνατὸν αἰδαίνεσθαι. Οὗτος δέ καὶ οὐ τῷ Στρατιώτῳ δέ τῷ
φυσικῷ λόγῳ, φῆμα Πλατάρχῳ. (2) „ Ως μὲν αἰδαίνεσθαι το-
„ τὸ φύσικον αὖτον τῷ νοεῖν υπάρχει. Καὶ γὰρ γείριμη-
„ τος πολλάκις δηπιπερσύμβατη τῇ δύνει, καὶ λόγοι προσωπί-
„ πτερυτές τῇ αἴσῃ, φαλανθανόμενοι πρᾶξι, καὶ φερόμενοι
„ πρὸς ἑτέρους τὸν νῦν ἔχοντας. Εἰπει τοις ἐπιταῦλοις, καὶ
„ μεταθεῖ, καὶ μεταδιώκει τὴν προσέμβασιν ἵκανον, αὐτολε-
„ γόμβιος· γάρ τοις λέλεκται Νῦς ὄρη, καὶ Νῦς ἀκάται. ταῦ-
„ δὲ ἄλλα καφά καὶ τυφλά, αἵ τε φύλα τὸ ὄμματα, καὶ
„ ὡταὶ πάθεις, αἵ μη παρῇ τὸ φροντὸν αἰδησίν καὶ ποιεύ-
„ τος. Διὸ καὶ Κλεομήνης ὁ Βασιλεὺς φέρει πότον, μέδον·
„ μάντος ἀκροάματος ἐρωτήσεις, εἰ οἱ φαίνεται απεδαῦον,
„ ἐκέλευσται ἐκείνοις σκοπεῖν, αὐτοὺς γὰρ οὐ Πελοποννήσῳ
„ τὸν νῦν ἔχειν. Γέτοις δὲ σύμφωνον τὸ τῷ Ἐμπεδοκλέῳ
„ τέλε σωὶ Νῦ δέρκε, μηδὲ ὄμμασιν ἵστο τεθητέος. Οἷς καὶ
τὸ εἶδος προσθετέον, ὡς οὐδὲ μικρὰ τέλε ρόπτην ἔχον εἰς
κατασκευὴν τῷ Θεωρίματος. „ Εἰσα γάρ (3) (φησί) μη
δεῖθαι τὸ νῦ τέλε αἰδησίον πρὸς τὸ αὐτὸς ἔργον. Άλ-
λ ὅταν γέ τοι ζώρη πρὸς τὸ οἰκεῖον, ταῦτα τὸ αἰλότερον ή
αἰδησίς ἐνεργασταμένη φαφοραῖ απέλθῃ, τί τὸ μητρό-
νεῦον δέται ίδιο, καὶ δεδιός τε λυπτεῖται, ταῦτα ποθεῖν ταῦ-
τα φέλιμα, καὶ μη παρόντων, ὅπως παρέται μηχανώμενον
σὺ αὐτοῖς; κτ. Φανερὸν γάρ δὲ ὅτι τὸ κείνον, ὅπερ γέδε
τὸ κατά τὸ αἰδητέον παθήματος δύστριμομένη, κείναι δυ-
ναθεῖν, εἰμὶ γάρ τότε φθάσων ἐνήργυτος. Τὸ μὴ γένε τῷ
Πλατάρχᾳ (4) „ ὅτι αἰάγκη πᾶσιν οῖς τὸ αἰδαίνεσθαι, καὶ
„ τὸ

(1) Νεμέσ. Αὐτ. Κεφ. 5'.

(2) Εἰ τῷ πότερῳ γάρ ζῶν φριμότερος;

(3) Αὐτ. Αὐτ.

(4) Αὐτ. Αὐτ.

„ τὸ νοεῖν ὑπάρχειν, εἰ τῷ νοεῖν αἰδηνέσσαι πεφύκαμεν,
 „ οὐχὶ τὸ τῷ νῷ γέρας, ὁ τοῖς πᾶσιν ἐβράβευσεν Ἰσαῖς ὡκ
 αληθεῖς, αὐθρώποις δὲ τῷ λόγῳ προσαπομόνου τοῖς νῷ
 τῷ τιμωτάτῳ μετέχοντι, αἰτιδίσατον. „ Καὶ τὰ μὴ αἱ-
 „ θητέα ἔ. Αἰδηνοῖς δὲ μία, ή τυχὴ ή γνωστούσαι
 „ οὐχὶ τῷ αἰδητείων, τὰ ἐν αὐτοῖς γνόμονα πάθη. (1)
 Μία δὲ τῷ ίμιν καὶ ἀπλατάτη, ή αὐτὴ τῆς λογικῆς τυχῆς
 ψοία, αὐθὲν εὖδει μᾶλλον τὸ ἀπλατός νοεῖν σχέπτεται πα-
 Σ' εαυτῶν τῷ τονταί ἐμεργάστης (§. χοσ').), ή τῷ
 αἰδηνέσσαι προχρωμόνις τῷ σώματι. (§. χοβ'.) Τί δὲ
 ἄλλο αἰδηνοῖς, ή τῷ ἐν ίμιν οὐχὶ κινήσεως σωματικῆς ἕπ-
 σκήπτοντος πάθες νόησις; τί δὲ ἄλλο νόησις, ή τῷ τοντῷ,
 καὶ αὖλ σωματικῆς αἴλοιωσεωις αἰδηνοῖς; (2) Διὸ καὶ οἱ πα-
 ρὰ τῶν λογικῶν τυχέων, ἐπέραν τῶν αἰδητικῶν ἕπει τοῦ
 αὐθρώπων εἰσάγοντες (3) ἕπεικῶς φεύγοντο. Πῶς γάρ οἱ
 φεύγοντοι, εἰ μία σχέπτρεσσος; οὐδὲ, οὐ μόνον σχέπτρεσσοι,
 αὐλαὶ καὶ αὐάγκη εἶναι τῶν αὐτῶν. Εἰ μὴ δὲ, αὐτιλίθε-
 ται παύτως τῷ κρατήσαντι, οὐτοι τῷ τοντῷ, οὐ ἐν ίμιν λό-
 γος, αἴδηστοι δὲ φεύγει τὸ σωματικὸν τοῦτο τὰ χείρο-
 να. Καὶ τάπων δέξιται τὸ εἴδη σχέπτρα (ὅπερ οὐδὲ αὐ-
 τοῖς αὐτομαστίμενοι εἰδούσαι εἶχεν, ὅπως τελεῖται, πὺς
 λέγοντας.) γνάστεται μὴ τὰ τοῖς λοιποῖς, αὐγούστεται δὲ
 πάτηται τὰ πάθη, τὰ τοῦ εἰδοποιημένῳ ὑπ' αὐτῷ, ἕπεισμ-
 βαίνοντα σώματι, καὶ οὐδὲ ὅτι, οὐδὲ τότε τῶν τῷ τῷ φεύ-
 γόντων αἴλοισται ὅλως, φεγγάστεται. Εἴπερ δὲ αἴλως,
 καὶ αἰδηνότεται, τότε οὐμῶν λεγόντων εἶναι τῶν αἰδηνοῖς, οὐ-
 καν τῶν αἴλοιωσιν, τῶν δὲ τῆς αἴλοιωσεως φάκεισιν.
 „ Αἴλοισται μὴ δὲ τὰ αἰδητέα, φάκείνει δὲ τῶν αἰ-
 „ λοιωσιν οὐ αἰδηνοῖς. (4) Αὐλαὶ μὴ καὶ φεύγοντὸν λόγος
 σιβάζειν, ἕπει προφανεῖ, καὶ αὐτιτρίτῳ τῷ δόγματι;
 „ Οὐ-

(1) Νεμίσ. Πιεὶ Ἀιθρώπων Κεφ. 5'.

(2) Τερτυλίαν. Πιεὶ Ψυχ. Κεφ. 1η.

(3) Ὁρα Παρὰ Νεμίσ. Αὐτ. Κεφ. 15'.

(4) Νεμίσ. Πιεὶ Ἀιθρώπων Κεφ. 5'.

„Οὕτις τοι τὸν μῦθον ὄνδασται, ὅσοι Ἀχαιοί.

„Οὐδὲ πάλιν ἔρεις.....

„Ἄπαρ τὸ τέλος ἵκε μύθων.....

τοῖς γάρ τι μηδὲ τὰς ὑποφυλίδας τῷ κατ' ὑποτίμας Θιω-
ριμάτων παρέρχεσθαι αἴτιοι, εἰς τῷδε ὡδε τεθεῖτων, ἐ-
πειταὶ τὰς ἴφεξης.

Προσόματα.

δ. Τξζ'. Α'. Ως ἕκαν ἀρε τῆς αἰδητικῆς δύμοιρήσει
διαμάμεως ή θυχὴ δότολυθεῖσα τὸ σώματος. Τότο δῆ σα-
φῶς, όδοι ἀλλο ὅτι, ή λέγειν, ὅτι ἔξω τῆς ὥλης ή λο-
γικὴ θυχὴ, ή πέφυκε (§. Τλδ'.) ψυχομάνη, ή κιναίφρος
ἐνέργεια, ως ὅτε τὸ σῶμα εἰδοποιεῖσα ὅτι, τῇ ὥλῃ φρο-
ντησεται. (§. Τνδ'. Τνβ'.) Ταῦτη ποτὲ τὸ φέρει τὸ
„Θεολόγῳ Γρηγορείῳ (1) ἕκατον τριήμιλα Καρταρί-
„τία θυχὴ, εἴτις αἰδητικής, καὶ ὅτω ἀλλω τοιῶτο τι εἴ-
ρηται, καταχνητικῶς ἐκλιψόμεθα, τῶν αἰδητοῖν ἐν ταῖς
ἐκδεχόμενοι, αὐτὶ τῆς ὅπως δίποτε ταῖς δότολυθεῖσαις τῷ
σωμάτων θυχαῖς, ἐγγινομάνης τῷ δύντων τῷδε σωματικῶν
συνέσεως τε, καὶ ὄπιγνωστεως· όδοι δὲ ἀλλο, ή τότο βάλε-
ται καὶ Ἀειστολης, ἐν οἷς τὸν πρακτικὸν νῦν δότοφαινεται
εἶναι αἰχάρεισον· τὸ γάρ πρακτικῷ εἶναι, εἰς τῆς φρός τὸ
σῶμα φέρειν τῷ γίγνεται. „Διὸ μετὰ τὸ δότολυθη-
„ναι τὸ σώματος, μόνος ὅτιν ὁ θεωρητικὸς νῦν, ἔκειται δὲ
„καὶ πρακτικός. (2)

δ. Τξη'. Β'. Καὶ μήποι, καὶ εἰ καθ' ψόθεσιν τῶν ἐκ
ἀδυνάτως ἔχοσαν (ἔφείδω δὲ καὶ ψωτιθεῖσαι τὰ δυνατὰ
φιλοσοφῶντας, εἰς ὃν αὖτις ἔφοιτο, αἰκενετέρα τῷδε δύντων
περίνοια) μηδοῦνται μεταλυμαθεῖσης τῆς τὸ σώματος ἀρμο-
νίας τε, καὶ συνάστεως, αἴρεσπτα δ' ὡς εἶχε καὶ τῆς θυχῆς

εἰ-

(1) Ἐν Α'. Σπλατετικῷ.

(2) Ὅροι τὸν Φιλόποιο. Πτελ. Ψυχ. Βιβλ. β'.

χριστιανούντος, κατόπιν τηλεί σε αὐτῷ μέση πλαστίνη, καὶ οἰκονομίαν, ὅποι ποσὸν χάδι τὸ κρείττονος συμπριθεῖσις, ἵνα εἰς τὸ μηκέτι εἶναι βαπτεῖν (§. Φμ. Θ'.) ή. τῆς λογιαῖς φυχῆς οὐσία, ή γεννήσαχθεῖσα τὴν σκλήριας ἄλλοστε ποιῶντο, πείσοντο αὐτὸν δίπλα, τὸ καπαλειφθεῖρον ὄργανικὸν σῶμα, θαυματορᾶς μὲν κρείττον, ἵντον δ' αἰδίσσεις. (§. Φξ'. Φξ'.)

§. Φξ'. Γ'. Πᾶσα ἄρα αἰάγκη, τὰς μὲν γνωσικῆς οἰκείαν αὐτιλίζεις δότος εργάτας τὰ κτίσματα εἴδη, καὶ τῆς ἀλιθεῖας δότος μάς δότογνωμάν τηράται αὐτοῖς αἰδίσσεις. (§. Φξ'. ηξ'.) τους δὲ αἰδίσιν ἀλιθῆ αὐτοῖς προσεῖναι σύμολογάντας, καὶ γνωσικὰ ὀπωστάν αὐταῖς δότοφαινεθαι. (§. Αὔτ.) Οὐ δέ εἶναι ἐθελάση ἔοικεν, εὖδε φύσιν ὅλως ἔχεσθαι, ή καὶ τὰς ἀλιθῆ αἰδίσιν δυνάμεις, τὰ πείνοντας δότοχιζεθαι.

Θεώρημα Λη'.

§. Φδ., Τὰ τοῖς ἔκτος αἰδηπείοις ἐμποιεῖμα τὰδε,, τὴν αἰδηπῆν πάθη, λιγὸ μὲν ἀχει τὸ ἐγκεφάλος, κινήσεις,, σωστισμῷ δόπολίξασιν, ὡς εἰς ὅρον περὸς δύν δότοπερμα-,, τιζόμενα, ψόδεμιᾶς ήμιν αἰδίσσεις παραίται γίνεται.

Πιστὸν δέ τότο τὰ νεῦρα καθίστασιν, ὃν ρίζα μὲν οἰστείας αὐτὸς δέσιν ὁ ἐγκέφαλος, δόποχιζομένων δέ, εἰς πλάδυα περούκει τὰ ἄκρα, ἐπ' αὐταῖς τὰ ἔκτος αἰδηπέα, ὥστε τοῖς πεεὶ τηλεί αἰατομεῖς αἰχολυμάριοις ὄμβλογον φέρεται. Εἴπερ γάρ ή καὶ τὸ σωστικὸν δότο τὴν αἰδηπείων ὄργανάν, κοινωνίατε καὶ δότοπεράποτες τὰ πάθη, τόκος ἀπωτεῖται περὸς αἰδηπού, ή τὴν εἰρημένων νεύρων αἰδηπού, καὶ φθοράσια, φεύγεται τις αὐτὸν εἴη, καὶ ἐπ' εὐδοκίᾳ χρησίμη, ή δὲ ἐκείνοις φεύγεται τῆς φύσεως. Ἀλλως τε καὶ ἀπόντων, ή τί παθόντων ἐκείνων, εὐδοκίᾳ αὐτὸν σωματεῖαν ήμιν τὸ αἰδάνεθαι. Ἀλλ' οὐχ οἶον τε. Ἔνος γάρ τιος, δόποιςδιποτε τὴν νεύρων ἵτοι δεσμῷ σφιγγομένα, ή διπέρροῃ χυμῷ παχυτέρα βυσομένα, καὶ ἐμφραξίᾳ πάχοντος, ή σφοδρῷ τῇ τάσει διασταμένα τε, καὶ σφακελίζομένα, ή τέως τομῇ διαρρήγυμα,

μήν, πὸς ὁ δότολίγει, καὶ πέρας δὲ εἰ φύσιλύεται μέλος, καὶ ἄλλως ἡν αἰκροπάτη δίξιά θάλλου εἴη τὸ ὄργανον, αἰδήσεως γε μὲν οἰασθεῖν, καὶ κινήσεως τῆς καθ' ὄρμον, καὶ προαιρεσιν ἀμοιρού διπολείπεται. "Ἄρα τὰ τοῖς ἐκτὸς αἰδητοῖσις, κτ.

Σχόλιον.

§. 4ού. Οτι μὴ οὐ παῦθ' ἔτις ἔχει, οὐ λέλεκται; Ιακῶν παιδεῖς, καὶ Φιλοσόφων, οἵτε καθ' ἥμας, καὶ οἱ Παλαιοί, ἐκ πείρας αἰμφιλαφῆς πε., καὶ αἰσφαλῆς διεγνωκότες παρθένων·,, ὅτι μὴ γὰρ ὑδεῖ τῷ τὸ ζών μορίων, οὐτε,, κίνησιν οὐδὲ προαιρετικὴν ὄνομαζομένην (προδείη δ' αὖτις, οὐδὲ ζωτικὴν, οὐδὲ φυτικὴν ὅλως) οὐδὲ αἰδητοῖς ἔχει,, χωρὶς νόμου, καὶ οὐ εἰ τριπτεῖν τὸ νεῦρον, αἰκίνητον τε,, καὶ αἰσαίδητον, διδέκως γίνεται τὸ μόριον, ὀμολόγηται,, πᾶσι τοῖς ιακροῖς. "Οτι δὲ καὶ οἱ ἀρχὴ τῷ νόμῳ δέσιν,, ὁ ἐγκέφαλος, ὥστερ καὶ τὸ νωτιαῖς μυελός, καὶ ὅτι τὰ μὲν,, οὕτως αὐτὸς τὸν ἐγκέφαλον, τὰ δὲ ἐκ τὸν νωτιαῖς πέφυκε,, οὐ πᾶσιν ἐγκέφαλον· κατ' αὐτὸν αἱμέλει τὸν λέγοντα (1) παγὶ οὐδὲ καθ' ἥμας οὐδὲ τάτης γνωριμώτερον· μᾶλλον δὲ καὶ,, πάρετοι τοῖς πολὺ πρὸ ἥμῶν θρομόβοις τὸ πρᾶγμα ἐγκεκριτόνων· Ενθετοι καὶ Νεμέσιος, οὓς ήδη αἰαμφίεισον ψαστίζοντες·,, (1) Ἐξ ἐγκέφαλος ἀρχῆς ὅντος κινήσεως τε, καὶ αἰδήσεως, καπαχίζεισι τὸ νεῦρον, καὶ ὅτι (2) τῆς καὶ προαιρεσιν οὐ καθ' ὄρμον κινήσεως, ἀρχὴ μὲν ὁ ἐγκέφαλος,, καὶ οὐ νωτιαῖς μυελός, ἐγκέφαλος μέρος οὐ καὶ αὐτὸς, δργασσε δὲ τὰ ἐκ τόπων πεφυκότα νεῦρα, καὶ οἱ σωδεσμοί,, καὶ οἱ μυεῖς. Καὶ ὅτι (3) παῖς νεῦρον αἰδητικὸν ἔι·...,, καὶ ἀπ' ἐγκέφαλος τῶν ἀρχῶν ἔχει. Τοῖς δὲ ἐκ τῆς τομῆς

(1) Γαληνὸς Ἐν τῷ πεὶ Νόμῳ αἰαπομῆς.

(2) Πεὶ Αιθρώπῳ Κεφ. κ.δ'.

(3) Λύτ. Κεφ. κ.γ'.

μῆς τῆς νόσρας καὶ τὸν Γαλβιὸν εἰρημένοις συμβάνειν, παραπλήσια ἀνεύροις, καὶ θῶνται τῷ Φιλοπόνῳ (1) μαρτυράμενα „πᾶσαι αἱ αἰδίστεις, λέγοντι, ἐκ τῆς ἐγκέφαλου „προΐσταν· ὅταν εἰ πάθοι τὶ ὁ ἐγκέφαλος, αἰδίστητον „παντελῶς, καὶ ἀκίνητον τὸ ζῶον γίνεται· ὅπερι θεμένης δὲ „ὅπῃ τὸν ἐγκέφαλον κάρφας, πᾶσα αἴδηστις, καὶ κίνητις „αἰσχέργητες μάνει· Εἰ γὰρ ἔμφραξις γέγοιτο σὺ τῷ νόσ- „ρῳ, ἢ τηλεστί, διδεῖται, τὸ μὴν αὖτος τῷ σώμα- „τος αἰδίστηται τε, καὶ κινεῖται, τὸ δὲ κάτω ἀκίνητον ἔ- „ται, καὶ αἰδίστητον· ὥστε ἐκ τῆς ἐγκέφαλου πᾶσαι αἱ αἰ- „δηστικαὶ δυνάμεις προέρχονται· Καὶ αἰδηστῶν ἄρα (ὃς „ιδὼν τὸ Θεωρίματος λόγος) αἰδηστιν ἡ τιναῖν τελεσθῆ- „σαι, εἰ μὴ αἱ καὶ τὰ αἰδητέα γιγνόμεναι κινήσεις, εἰς αὐ- „τὸν τὸν ἐγκέφαλον, διποπεραποθεῖσα, ὡς δι' ὄχειρα τῷ „νέρων διεπορθμεδόμεναι.

Πόεισμα.

§. Τοβ. Εκ δὴ τέτον φανερὸν, καὶ ἵτις σὺ νήμην ἔδρα τῆς αἰδητικῆς δυνάμεως, δικαίως ἀφάειται· Τίς γὰρ δικαιό- περον ἀλλι, ἢ σύνθα τὰ τῆς ἀλλοιώσεως ἴσαται, καὶ πέρας ἔχει, ἵνες αὖτος αἰδηστιν γέμειται αἰδηστῶν; οὗτος δὲ εἶναι ὁ ἐγκέφαλος· (§. Τοβ. Τοά.) Εἰ δὲ τῆς αἰδητικῆς οὗτος ὁ Θρόνος, φανερὸν ὅτι καὶ τῆς λογικῆς· Λῦτο γὰρ, ἐκείνη εἶτε, ἢ παθαιτομένω καὶ ὀπωστὸν ἀλλοιωμένω, τῷ ὄργαν- κῷ προσέχεσσα σώματι, καὶ γνωστικῶς δι' αὐτῷ συργεῖσα, μία τῷ φράγματι· (§. Τοξ'.)

Σχόλιον Α'.

§. Τογ'. Εδοξε δὲ τὸ περὶ τῆς ἔδρας τῆς ψυχῆς, τοῖς πε- πάλαι, καὶ τοῖς ὕσερον ἐκ διπόβλιτον, καὶ ἀπεργέργον ζῆτ- μα.

(1) Ἐγγένητον. εἰς τὸ Β'. Πιεὶ Ψυχ. τὸν Ἀειστέλλειν.
Metaf. Tom. III.